

Landskap: Skåne Upptecknat av: Sherman Nilsson
 Härad: Y. Göinge Adress: Stattena box 231, Hässelholm
 Socken: Stoby Berättat av:
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1877 i Skärhinds förs.

Konkreta julseder.

s. 1-35.

L. W. F. 34.

Hälsn.

s. 1-4

Julbak.

s. 4-8.

ulma H. 11, 116.
L. W. F. 22; 25.

Brygd, - mältning

s. 8-11.

Lilla julaffon.

s. 12.

Inga redskap fick finnas på
akvarna

s. 12-13.

Rengöring, - sättguren svärta

m. m. s. 13

Julbonader, - "julaklä"

s. 13-14.

Julbrev.

s. 14.

Halm på golvet.

s. 14.

Julmat, - servis m. m.

s. 15.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. M. 7157:1-35.

II.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julhöj	s. 15.
Placering v. bordet.	s. 15.
Gjörhim.	s. 15.
Julbetraktelse västes.	s. 16.
Syda om dödsfall; huvudlös.	s. 16.
Mat till tomten.	s. 16.
Sydon av askan eft. julbevan.	s. 16.
De dödas julotta.	s. 17-18.
Julottan.	s. 17-19.
Gödelas ut el. in i stallet.	s. 19.
Rida Staffan.	s. 19-20.
Nyårsafton - "skjuta av det gamla året."	s. 20.
Skiva det nya året över dörrposten.	s. 20.
Spelt om ledagsfiran det.	s. 20.
Advent.	s. 21.
Lucia.	s. 21.

Juluden från
barnvården

Ulmars 36. 14.

ACC. NR. M. 7157:1-35.

III
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Se den tillkommande i dröm.	s. 22.	
Rengöring.	s. 22.	
Slakt.	s. 22-23.	
Brygd.	s. 23.	
Jultak.	s. 24, 27.	L. u. F. 22; 25.
Ljusstämning.	s. 24.	
Julved.	s. 24-25.	
Julbad.	s. 25.	
Julintåg.	s. 25.	
Julkärr.	s. 26.	
Jultorvar av halm.	s. 27.	H. G. 3
Maträtter o. matordning.	s. 27.	
Ljusstämning.	s. 28.	
Julkappar.	s. 29.	
Julkärr.	s. 30.	
Stj gå bort juldagen.	s. 31.	
Staffans ryttare.	s. 32.	
Nyårsafton - skjut ut det gamla året	s. 32.	

ACC. NR. M. 7157:1-35.

Julsöken. s. 32.
Lille julafton. s. 33.
Oliktider med julfirandet
för och nu. s. 33-35.

IV

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N.R. M. 7157:1.Landskap: Skåne.Upptecknat av: Gerrman Nilsson.Härad: Västra Götalands län.Adress: Stallena borg 231. Hålsjöbo.Socken: Stoby.

Berättat av:

Uppteckningsår: 1940.Född år 1877 i Skärkindes församlingLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L. U. F. 34

Fulen har i äldre tider haft en vilande mystik över denna högtid och ännu finns i de avlägsnare byarne, en stänk av det gamla jag minns från min barndom, jularne, höll mycket högtidigare än nu, och vi var ju från några tiotal år tillbaka mera inne i huskällars dagar i hemmen än nu, helst på lundsbyggen. Där slakten börjades redan i slutet av oktober, på de stora bondgårdarne skulle då slaktas nötkreatur och får, svinen slaktades inte förr än närmare jul. Svinens slakt var särskilt ceremoniell innan ett dygnet slaktades skulle det minst en dag förut ha stått utan föda, detta för att inälvorna skulle bli rena. Dessa användes vid tillagningen av blodkorven, och köttkorven, el. s. k. racke pölsan, innan köttkorvvarna kom i bruk, ficks kött och fläsk packas i en trä låda med en rackekämma. I varje by fanns vanligen en person, som i egen skap av slaktare gick omkring från gård till gård för att utföra

Skriv endast på denna sida!

I tidig morgon stund anlände han till gården. Tillammans med
husbonde och drängar äts frukost vid vilken man tog älskliga hälsningar.
I senare tid drack man en eller flera kaffegökar. I första daggröning
gick man sedan ut i svinastall. Där slaktaren gick in till det
det djuret som skulle slaktas, och hade med sig en repstump, och
i den ena ändan var en rämsmärja som han slakte in i svinet
och lade om trynet, och drog åt smärjan, sedan när de fått ut svinet
ur kätten, stundom kunde de locka det ut, men många gånger fick
de släpa det ut till det upp och ned värda träget, på vilket man med
försenade krafter lyftade upp det samma, och lade det så, att huvu-
det så att huvudet slakte ett godt stycke utanför detta. Slaktaren höll
fortfarande i sepet, tog då i kniven, som var ofta försedd med egg på
båda sidor. Efter att hava skrapat av håren på djurets hals, slakte man
till med full kraft och körde kniven på smek med åt. Blodet skulle
närmligen tillvaratagas och användas. Därför stod också gårdens inne-
rigna tillreds med en gryta, i vilket det uppsamlades. Medan blodet ur
det gapande såret strömmade ned i grytan, i vilket man ätt ett mindre
kvantum mjöl, hade hon med en träspade stigit rösa om detta, när juget